

ת"פ 10811/11/20 - מדינת ישראל נגד מוחמד ערב

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 10811-11-20 מדינת ישראל נ' ערב(עציר)

בפני
בעניין: כבוד הנשיא שמואל הרבסט
מדינת ישראל באמצעות ענף תביעות-
משטרת ירושלים

המאשימה

נגד

מוחמד ערב (עציר) באמצעות ב"כ עוה"ד
נ. אדלבי

הנאשם

גזר דין

האישומים

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן, וזאת במסגרתו של הסדר טיעון בין הצדדים.

כתב האישום פותח בתיאור קשירת הקשר מספר ימים עובר למתואר באישום הראשון, במהלכו אדם אשר זהותו אינה ידוע למאשימה יצר קשר עם אחמד פאלה (להלן: "אחמד") ואמר לו שיקבל תשלום עבור גניבת רכבים משטח מדינת ישראל והעברתם לאזור. בהמשך, אחמד יצר קשר עם אדם נוסף שזהותו אינה ידועה והאחרון נפגש עם אחמד עובר לכל אישום בכתב האישום, העביר לאחמד מפתח משוכפל עבור הרכבים שנגנבו ומסר לידי מידע הנוגע למיקום הרכבים ודרכי ההגעה אליהם.

לאחר קבלת המפתח ומיקום הרכבים מהמעורבים הנוספים, יצר אחמד קשר עם הנאשם ובצוותא חדא גנבו את הרכבים כמתואר בכתב האישום.

האישום הראשון בכתב האישום מתייחס ליום 17.10.20, אז, לאחר קשירת הקשר, הגיעו אחמד והנאשם לרחוב האנפה בירושלים ברכבו של אחמד. אחמד יצא מרכבו, פתח את רכבה של הגב' חנה בן יהודה מסוג יונדאי באמצעות מפתח שהוכן מבעוד מועד והתניע את הרכב. הנאשם נסע לפני אחמד ברכבו של אחמד, וזאת על מנת להתריע מבעוד מועד על משטרה או מחסומים בדרך, וכך נסעו השניים לכיוון האזור דרך מחסום חיזמא.

לאחר מספר דקות, כוח משטרה אשר הוזנק למקום נתקל ברכב בו נהג אחמד בעודו נוסע ברחוב סיירת דוכיפת לכיוון

מחסום חיזמא. השוטר פנחס כהן, אשר סבר כי אחמד זיהה מחסום משטרה בהמשך הדרך, חשש כי אחמד יבצע פניית פרסה שמאלה וימלט את עצמו, התקדם ברכבו מסוג סקודה כדי לחסום אותו. אז זיהה אחמד את רכב הסקודה שמנסה לחסום את נתיב נסיעתו, סטה לכיוון רכב הסקודה באופן כזה שיתאפשר לו לבצע פניית פרסה, פגע ברכב הסקודה וביצע פניית פרסה במהירות תוך שהוא עולה על אי תנועה בנוי והחל לנסוע לכיוון רחוב משה דיין במהירות גבוהה.

בהמשך, השוטר חובב נתנאל עצר את הניידת בה נהג בצומת סירת דוכיפת- הארבעה תוך שהוא חוסם עם הניידת שני נתיבים מתוך השלושה. יחד עם מתנדב שהיה איתו, ירד השוטר במהרה מהניידת מאחר שראה שרכב היונדאי מתקרב אליהם במהירות גבוהה וחשש שינגח את הנייד. רכב היונדאי הצליח לעבור את הניידת והשוטר ירה לעבר גלגלי רכב היונדאי ללא שהצליח לפגוע בהם.

אחמד המשיך בנסיעתו במהירות לכיוון רחוב חיל האוויר. השוטר יוסף חנא וצוות מג"ב שהתלווה אליו, חסמו באמצעות רכבם את צומת סירת דוכיפת-חיל האוויר ואחמד אשר זיהה את המחסום פנה ימינה במהירות והתנגש בגדר תחנת הרכבת הקלה "סירת דוכיפת".

השוטר יוסף חנא וצוותו רצו לעבר רכב היונדאי תוך שאחמד דורך על דושת הגז כדי להמשיך בבריחתו מהמקום. מיד לאחר מכן, אחמד זרק את הטלפון שלו לעבר תחנת הרכבת הקלה והשוטר חנא ניפץ חלון נוסע אחורי ברכב היונדאי והצליח להשתלט על אחמד.

האישום השני מתאר כי ביום 16.10.20, הגיעו הנאשם ואחמד ברכב טויוטה לרחוב חלוץ בירושלים, פתחו את רכבו של מר דניאל גרשון מסוג יונדאי באמצעות מפתח שהוכן מבעוד מועד, התניעו אותו ונסעו לכיוון האזור דרך מחסום חיזמא כאשר הנאשם נוהג ברכב הטויוטה לפני הרכב הגנוב ופותח את ציר נסיעתו של אחמד.

האישום השלישי מתייחס ליום 14.10.20 אז הגיעו הנאשם ואחמד ברכבו של אחמד לרח' יפה רום בשכונת גילה בירושלים, פתחו את רכבה של הגב' שושנה שרעבי באמצעות מפתח שהוכן מבעוד מועד, התניעו ונסעו לכיוון האזור דרך מחסום חיזמא, כאשר הנאשם נוהג ברכבו של אחמד לפניו ופותח את ציר הנסיעה עבורו.

האישום הרביעי מתייחס ליום 16.10.20, אז הגיעו הנאשם ואחמד ברכב הטויוטה לרחוב דב סדן בירושלים, ובאמצעות מפתח שהוכן מראש, פתחו את רכבו של מר אהרן שמואל שפיגל, התניעו ונסעו לכיוון האזור דרך מחסום חיזמא, כאשר הנאשם נוהג ברכב הטויוטה ופותח את ציר הנסיעה עבור אחמד.

אישום חמישי מתייחס ליום 23.9.20, אז הגיעו הנאשם ואחמד ברכב מסוג פורד השייך לאחמד לרחוב יוסטמן בירושלים, באמצעות מפתח שהוכן מבעוד מועד, פתחו את רכבה של גב' חנה בלחני מסוג יונדאי, התניעו ונסעו לכיוון האזור דרך מחסום חיזמא, כאשר הנאשם נוהג ברכב הפורד ופותח את ציר הנסיעה עבור אחמד.

אישום שישי מתאר כי ביום 28.8.20, הגיעו הנאשם ואחמד ברכב פורד פוקוס לרחוב סביון בירושלים, ופתחו את רכבה של גב' חנה כהן מסוג קיה ספורטאג', התניעו אותו ונסעו לכיוון האזור דרך מחסום חיזמא כאשר רכב הפוקוס נהוג בידי הנאשם ופותח את ציר הנסיעה עבור אחמד.

בגין אישומים אלה הורשע הנאשם ב- 5 עבירות של גניבת רכב בצוותא חדא, 2 עבירות של סיוע לגניבת רכב ו-7 עבירות

של קשירת קשר לעשות פשע, לפי סעיפים 413ב ו-499א(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"). בנוסף הורשע הנאשם בעבירה של חבלה במזיד ברכב לפי סעיף 413 לחוק העונשין.

תסקיר שירות מבחן

תסקיר שירות המבחן מלמדנו כי הנאשם רווק בן 21 שנים, התגורר טרם מעצרו בבית הוריו בירושלים וסיים את לימודיו ללא תעודת בגרות.

הנאשם נולד וגדל בירושלים והוא בכור במשפחה שבה שני ילדים, אשר מתמודדת לדבריו עם דוחק כלכלי. כאשר היה בן 15 שנים, נפרדו הוריו לתקופת מה ובהעדר אביו, החל הנאשם להסתובב ברחובות ולחבור לחברה שולית. בגיל 17 הנאשם נשר מלימודיו על מנת לעזור להוריו כלכלית, ולא עלה בידו להשלים את תעודת הבגרות הירדנית שלו. עם נשירתו ממסגרת הלימודים, עבד בניקיון בבית החולים בילינסון בפתח תקוה למשך שנה, אך עזב בשל המשכורת הנמוכה, ובהמשך עבד בעבודות מזדמנות בתחום הצביעה והמזון.

הנאשם סיפר כי אחותו הקטנה נולדה פגה ולכן מתמודדת עם בעיות רפואיות ובעיות בהליכה, וטרם מעצרו נהג ללוותה לטיפול פיזיותרפיה.

רישומי הפלילי של הנאשם כולל הרשעה אחת משנת 2019 בגין עבירות משנת 2018 שעניין גניבת רכב, נהיגה פוזת ונסיעה ללא רישיון, בגין נידון למאסר בעבודות שירות למשך 6 חודשים, מאסר על תנאי, פסילת רישיון, פסילת רישיון על תנאי וצו מבחן למשך 12 חודשים.

בשיחה עם אביו של הנאשם בעת הפנייתו הקודמת לשירות המבחן, עלה כי הוא הופתע מכך שבנו ביצע את העבירה אשר אינה תואמת את התנהגותו וגרמה למבוכה למשפחתו. הוא תיאר כי הוא עצמו אינו יציב מבחינה תעסוקתית, המשפחה מתמודדת עם דחק כלכלי והנאשם עוזר בפרנסת המשפחה.

במסגרת התיק הקודם, הופנה הנאשם ליחידה לקידום נוער במזרח ירושלים, השתלב בטיפול, שמר על רצף תעסוקתי, הגיע לפגישות הטיפוליות באופן קבוע ולבסוף נגזרו עליו העונשים האמורים. במהלך צו המבחן עמד בקשר עם שירות המבחן, שיתף בשיחות עמו בהתאם לתוכנית הטיפולית שגובשה עמו, אך בעקבות התפשטות נגיף הקורונה, הוקפא ביצוע עבודות השירות ובתקופה זו, התקשה למצוא עבודה יציבה עקב הסגרים וההגבלות שהוטלו. במהלך ביצוע העבודות סוכם עמו כי ישולב בקורסי הכשרה מקצועית לאחר סיום עבודות השירות.

את העבירות הנוכחיות, הנאשם ביצע בעת שהיה נתון בצו מבחן ובקשר רציף עם היחידה לקידום נוער וצעירים.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם התמקד בשיקולי רווח, תועלת והפסד ביחס להפקת רווחים כספיים גדולים בעקבות ביצוע העבירות, לעומת מיעוט הרווחים בעבודתו הקשה כשכיר. העובד הסוציאלי אשר ליווה אותו במהלך תקופת הצו הופתע והתאכזב מכך שהנאשם שב לבצע עבירות דומות.

הנאשם הכיר בביצוע העבירות ותיאר כי הרקע לעבירות הוא כלכלי. הוא תיאר כי לאור הפסקת עבודות השירות בעת התפשטות הקורונה, שהה בבית בחוסר מעש והתקשה למצוא עבודה, ואז חידש את הקשר עם חבריו מהשכונה, כולל חברו שעמו ביצע את עבירת גניבת האופנוע בשנת 2018. חבריו לעגו לו שהוא מבצע עבודות שירות וכי אינו בעל

אמצעים והוא חש תחושת קנאה מהרווח הכלכלי ואורח חייהם של חבריו שהשיגו כסף "מהיר וקל" באמצעות פעולות עברייניות והוא נגרר אחריהם לאחר שלא ראה מוצא אחר להשגת כסף מלבד ביצוע עבירות.

בפני שירות המבחן, הנאשם הביע רצון לנהל אורח חיים נורמטיבי, הביע צער על התנהלותו ועל המחירים ששילם ושיתף כי במהלך שהותו במעצר, הינו אסיר עבוד המשולב בתעסוקה ובאגף החינוך ומעוניין בקשר טיפולי בין כתלי הכלא או בקהילה.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם הוא צעיר אשר עדיין נמצא בשלבי גיבוש זהותו, אשר במהלך התבגרותו התחבר לחברה שולית לצורך תחושת שייכות וערך עצמי והפנים דפוסים עבריינים כדרך להתמודדות בלתי אדפטיבית עם מצוקותיו.

דווח שהנאשם מתקשה להתנהל מול גורמי סמכות וטיפול, מתקשה בקבלת החלטות כאשר מצוי במצוקה כלכלית ונוטה לחפש אחר "קיצורי דרך" שעשויים להיות בעייתיים, כדרך לעשיית רווח מהיר.

במקום מגוריו, הנאשם חשוף לחברה שולית וגבולות חיצוניים אינם מהווים גורם מרתיע עבורו. הוא גדל במציאות כלכלית מורכבת וחסרת יציבות ונדרש לשלם מחיר בגין כך בגיל צעיר, בעזיבת מסגרת הלימודים לשם סיוע בפרנסת הבית. בשל קשייו בחשיפה אישית, היבטים אלה לא נידונו עמו בקשר הטיפולי.

שירות המבחן התרשם עוד כי הנאשם נעדר אמפתיה למתלוננים בתיק והשלכות מעשיו כלפיהם, והוא עסוק במחיר האישי אותו שילם ומצוקתו בעקבות מעצרו.

לאורך השנה שבה היה בצו מבחן, הוא נהג בפיצול, כאשר המשיך להיות בקשר עם שירות המבחן ועם הגורמים מהיחידה לקידום נוער באופן יציב, ביצע את עבודות השירות, אך במקביל שמר על קשרים עם גורמים שוליים והמשיך לנהל אורח חיים עברייני אשר בא לידי ביטוי במעורבות חוזרת וממושכת בפלילים ולא שיתף את המטפל עמו עמד בקשר רציף בקשייו והתנהלותו הבעייתית.

לבסוף, לאור חומרת העבירות בהן הורשע, מעצרו בגין עבירות דומות בעבר, בזמן היותו נתון בטיפול ובפיקוח שירות המבחן ובעת ביצוע עבודות השירות, התרשם שירות המבחן כי ההליכים המשפטיים ובכלל זה צו המבחן ועבודות השירות, לא היוו עבורו הרתעה משמעותית והוא מתקשה לקבל החלטות באופן שקול וזהיר.

לכן, נמנע שירות המבחן מהמלצה בנוגע לחלופות ענישה או שיקום במסגרת הקהילה והמליץ על ענישה הרתעתית ומציבת גבול במסגרת מאסר בפועל, כאשר בקביעת משך הזמן העונשי, ילקח בשיקול תקופת מעצרו וגילו הצעיר.

הטיעונים לעונש

ב"כ המאשימה פתחה את טיעוניה בכך שהנאשם ביצע את העבירות כאן, תוך כדי ביצוע עבודות שירות אשר נגזרו עליו בגין עבירה קודמת שביצע, גם היא עבירת רכב. הנאשם ביצע את העבירות תוך קשירת קשר עם אחרים, תוך חלוקת תפקידים, הצטיידות במפתחות משוכפלים מראש, כך שמדובר בהתארגנות עבריינית שבמסגרתה ביצע הנאשם 7 גניבות רכב, מתוך בצע כסף.

לשיטת המאשימה כל אחת מהעבירות בכתב האישום עומדת בפני עצמה, וגם אם ייקבע מתחם אחד, עליו לשקף את הסיפור בכללותו באופן שלא יפגום בכל אישום ואישום.

המאשימה טענה כי מתחם הענישה עבור האישום הראשון נע בין 12 ל-32 חודשים, עבור האישומים 2-5 נע בין 10 ל-20 חודשים, ואילו עבור אישומים 6 ו-7, נע בין 5-10 חודשי מאסר.

אשר לנסיבותיו של הנאשם, המאשימה הדגישה כי הנאשם ביצע את המיוחס לו למרות שריצה עונש של עבודות שירות בגין גניבת רכב קודמת, והדבר מהווה נסיבה לחומרה. בנוסף, יש להפעיל בגין כך את העונש המותנה התלוי ועומד נגדו.

המאשימה הדגישה כי לפי שירות המבחן, הנאשם נעדר אמפטיה למתלוננים ועסוק רק במחיר האישי אותו שילם ובמצוקתו שלו, ולאור כל הנסיבות המפורטות, **ביקשה להטיל על הנאשם 6 שנות מאסר, מאסר מותנה ארוך ומשמעותי, פיצוי למתלוננים, קנס והתחייבות.**

הסנגור טען מנגד, כי יש לקבוע מתחם עונש אחד עבור מקבץ העבירות, שכן מדובר בהתנהלות עבריינית על אותו רקע עם אותם מעורבים, במסגרת אותה קשירת קשר, על פני תקופה יחסית מצומצמת ועל אף שמדובר במתלוננים שונים.

הסנגור סיפר כי המעורבים האחרים בעבירות פנו לנאשם, אשר ידעו שהוא במצב כלכלי קשה ושניתן לגרור אותו, ואמרו לו לבוא כדי לנסוע לפניהם ולהזהירם בדרך. הנאשם לא החזיק מפתח, לא נכנס לרכב, לא נהג בו ולא היה בקשר עם מי מהאחרים שהפעילו את הכנופיה. מרבית המעורבים בפרשייה אשר עמדו בראש החוליה לא נותרו במעצר, בניגוד לנאשם, בגין התיק הקודם.

חלקו של הנאשם בביצוע העבירות הוא הנמוך מחלקם של כל המעורבים בעבירות. חלקו של הנאשם מתאים יותר לסיוע מאשר לעברייני עיקרי, ואי אפשר להשוות אותו לאדם שנכנס לרכב, התניע אותו ונהג בו. גם מבחינה כספית, בחקירה עלה כי הנאשם קיבל ₪ 500 בעוד האחר קיבל 1,500 ₪ עבור ביצוע העבירות.

הסנגור הפנה לפסיקה בה נגזרו עונשים מופחתים על מעורבים בעבירות גניבת רכב שחלקם היה דומה לזה של הנאשם וטען כי המתחם בעניינו של הנאשם לא צריך להתחיל ביותר משנתיים, ויש לזכור כי בעברו הרשעה אחת בלבד, והנאשם נמצא בתחתיתו של מתחם הענישה.

הנאשם הודה ולקח אחריות על המעשים כבר בחקירתו במשטרה, ולא מדובר בעברייני רכוש סדרתי.

הנאשם עצור מזה כמה חודשים, ורק מאחר שבתיק הקודם היה בצו מבחן, אין המלצה טיפולית בעניינו.

הסנגור הדגיש את נסיבותיו המשפחתיות של הנאשם, אשר דווקא בגיל הרגיש ביותר, הייתה פרידה במשפחה, ואז הוא חבר לנערי שוליים. גם במסגרת ריצוי עבודות השירות הנאשם עמד בקשר עם שירות המבחן, ורק כאשר הוקפאו עבודות השירות לנוכח מגיפת הקורונה והוא ישב בחוסר מעש והיה במצב כלכלי קשה, התקשר אליו אחד המעורבים והציע לו 500 ₪, והוא התפתה.

עוד הוסיף הסנגור שהנאשם יושב במעצר מזה כשנה, הוא אסיר עבודה, משולב בחינוך בקבוצות, והתפקוד שלו בבית הסוהר הוא טוב, ולאור הפסיקה שהוצגה והטיעונים, אין הצדקה להשית עליו מעבר לשתי שנות מאסר, וזאת לצד

ענישה נלווית.

הנאשם בדברו האחרון, אמר כי הוא מצטער על מעשיו, מבין כי טעה ומבקש מחילה בעת גזירת דינו.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

עבירת גניבת הרכב היא אחת מעבירות הרכוש החמורות ולכן קבע המחוקק לצדה 7 שנות מאסר כעונש מרבי. עבירה זו פוגעת בערכים חברתיים חשובים- בקניין הפרטי, ברכוש הציבור ובמוגנות במרחב הציבורי. אדם הנופל קרבן לעבירה זו, נפגע לא רק בפן הכלכלי, שכן נלקח ממנו כלי הרכב המשמש אותו בחיי היומיום ולא אחת גם מכיל רכוש פרטי נוסף. העבירה גורמת לטירחה רבה, לעוגמת נפש ולאבדן כלכלי, והעובדה שמבוצעות במדינתנו עבירות רבות כאלה מלמדת שמדובר בעבירות קלות לביצוע וקשות לאיתור.

כתב האישום בענייננו כולל 7 אישומים בעבירות של גניבה או סיוע לגניבה, אשר הנאשם ביצע ביחס ל-7 רכבים שונים, אולם מדובר בעבירות שהן חלק מאותה קשירת קשר כפי שתואר במבוא לכתב האישום והן מתלכדות לכדי פרשייה עבריינית אחת שבגינה יש לקבוע מתחם עונש אחד, אשר יהלום את החזרה על העבירות.

חומרת העבירות במקרה זה באה לידי ביטוי בחזרה על העבירות לא פחות משבע פעמים ובהתארגנות לקשירת הקשר- החל מההתארגנות המוקדמת והמשך בעת ביצוע העבירות. מדובר בהתארגנות מתוככמת במהלכה שוכפלו מפתחות הרכבים, ואותרו מיקומיהם המדויקים, כך שהנאשם ושותפו לא נדרשו להתפרצות לרכבים, ובאופן מסודר ומאורגן, הגיעו למקום המצא הרכבים והתניעו אותם באמצעות המפתח המתאים.

האישום הראשון ממחיש את הפגיעה הנרחבת שנשקפת מעבירות אלה, פגיעה בחיי אדם אפשרית כתוצאה מהמאבק שהמשטרה נדרשת לו לצורך סיכול ביצוען. שותפו של הנאשם ביקש להימלט מכוחות המשטרה שביקשו לעצרו, פגע באחד מרכבים, נמלט ממחסום שהציבו והתנגש בגדר תחנת הרכב הקלה- מדובר במרדף שיכול היה להסתיים בפגיעה בנפש, ועל אף שהנאשם לא היה הנהג שנהג באופן האמור, הוא היה חלק מרכזי מאותה התארגנות שהובילה לכך.

על אף שהנאשם לא נכנס לרכבים הגנובים בעצמו ולא התפרץ אליהם, והוא אינו היוזם של העבירות והקשר מלכתחילה, הרי שחלקו בעבירות היה מרכזי, חיוני ומהותי, ולכן גם הורשע כמבצע עיקרי בחמש מתוך שבע העבירות.

הנאשם ידע והבין היטב את תפקידו בביצוע העבירות ואת משמעות חלקו בהתארגנות העבריינית, כמי שאמון על "אבטחת" מסלול הנסיעה של הנאשם האחר והתרעתו מפני גורמי האכיפה. הוא היה מעורה בפרטי כל אחת ואחת מהגניבות, הגיע למקום ולרכב המבוקש ולקח חלק מרכזי בביצוע העבירות.

הנאשם ושותפו פעלו בקור רוח ובשיטתיות, כאשר הם אידישים לפגיעה הרבה שהם גורמים לבעלי הרכבים, ולגד עיניהם- הרווח הכספי שיגרפו לכיסיהם כתוצאה ישירה מביצוע העבירה. הא ותו לא.

בהתחשב בריבוי העבירות, בחומרתן בנסיבות המתוארות, בחלקו של הנאשם בפרשייה כולה ותוך התחשבות בענישה שנקבעה במקרים דומים, הרי ש**מתחם העונש ההולם במקרה זה נע בין 26 ל-42 חודשי מאסר לריצוי בפועל, נוסף לעונשים נלווים.**

העונש המתאים

הנאשם יליד שנת 1999, בן 22 שנים כיום.

הנאשם הודה בביצוע העבירות באופן המעיד על לקיחת אחריות על המעשים ושיתוף פעולה עם רשויות אכיפת החוק, וזאת נלקח בחשבון לזכותו.

לחובת הנאשם הרשעה קודמת בעבירות של גניבת רכב ונהיגה פוחזת של רכב משנת 2018, בגין נידון ל-6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה ל-3 חודשים למשך שלוש שנים, צו מבחן ופסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי.

על נסיבות חייו של הנאשם אשר תרמו להתדרדרותו ולביצוע העבירות כאן ובהליך הקודם, מעיד תסקיר שירות המבחן, וכן דבריו של סנגורו והנאשם עצמו לשירות המבחן, אשר תיאר כי בגיל הנעורים חבר לחברה שולית בעקבות משבר משפחתי והתמודד עם קשיים כלכליים במשפחתו.

עברו הפלילי של הנאשם אינו מכביד מבחינת מספר ההרשעות, שכן הוא כולל הרשעה אחת בשתי עבירות, בגין אירוע אשר התרחש לפני כ-3 שנים, אולם העובדה כי הנאשם ביצע את העבירות כאן, עבירות מאותו הסוג, בעת שהוא נמצא תחת צו מבחן, בעוד מאסר על תנאי מרחף לחובתו ובמהלך ריצוי מאסר בעבודות שירות- היא נסיבה לחומרה.

הדבר מלמד שההליך הפלילי הקודם שהתנהל נגד הנאשם וכך גם הענישה אשר נגזרה עליו, לא הרתיעו אותו ולא הביאוהו לתובנות הנדרשות. הנאשם שב וחזר על אותן עבירות, הפעם בהיקף נרחב ובאופן מאורגן, כשלנגד עיניו הרווח הכספי שבביצוען.

בגזר דינו הקודם קיבל הנאשם הזדמנות פז לגייס עצמו להליך טיפולי במסגרת צו המבחן ולעלות על דרך המלך, אולם למרבה הצער, הוא החמיץ את ההזדמנות ושב לסורו.

חזרתו של הנאשם על העבירות מתיישבת גם עם מסקנתו והתרשמותו של שירות המבחן, על פיהן הנאשם נעדר אמפטיה למתלוננים בתיק והשלכות מעשיו כלפיהם והוא עסוק במחיר האישי שהוא שילם ומעצרו בגין העבירות. כלומר, גם כיום, לאחר שהנאשם הודה והורשע, הוא עדיין מתקשה להבין את משמעות מעשיו, את הפגיעה שפגע בקרבנות העבירות ואת השלכותיהן הקשות של העבירות, ואת העובדה שהנפגעים מביצוע העבירות - הם אלה שנפלו קורבן למעשיו, ולא הוא.

לפיכך ומסיבות נוספות שפורטו בתסקיר לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם, ולכן האפיק השיקומי אינו פתוח בפני הנאשם בפעם הזו.

לצד זאת, גילו הצעיר של הנאשם, הרקע המשפחתי שתואר והעובדה שאין לחובתו גיליון הרשעות מסועף, הובאו במניין

השיקולים בעת קציבת עונשו וכך גם דיווח שנמסר לבית המשפט מבית הסוהר גבעון, על פיו הנאשם משולב בתעסוקה ומשתתף בקבוצות טיפוליות באגף באופן מלא.

נתונים אלו, כולם, נשקלו על ידי ולאחר ש"עורבבו" גם יחד, עולה כי הנאשם מצוי בחלקו **המרכזי-תחתון** של מתחם הענישה אשר צוין לעיל- ומשם יגזר עונשו.

נוכח כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- 1. שלושים ושנים (32) חודשי מאסר לריצוי בפועל, בניכוי ימי מעצרו.**
- 2. מופעל בזאת מאסר מותנה אשר מקורו מת"פ 55409-04-18 למשך 3 חודשים, וזאת במצטבר לכל עונש אחר.**
- סיכומו של דבר- יירצה הנאשם 35 חודשי מאסר, בניכוי ימי מעצרו.**
- 3. חמישה (5) חודשי מאסר אשר אותם לא ירצה הנאשם, אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסרו, על כל עבירת רכוש או כל עבירה אחרת בה הורשע בהליך זה.**
- 4. קנס בסך ₪ 3,000 או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.3.22.**
- 5. פיצוי בסך ₪ 1,000 לכל אחד מהמתלוננים (ע"ת 1-7), סך הכל ₪ 7,000, אשר ישולמו עד יום 1.1.2023.**
- המזכירות תפיק לנאשם שוברי תשלום בהתאם לפרטי המתלוננים שתמציא המאשימה.**
- 6. הנאשם מתחייב בסך ₪ 5,000 שלא לעבור על אחת מן העבירות אשר בהן הורשע בהליך זה, וזאת במשך שנתיים מיום שחרורו ממאסרו. הנאשם הבין והתחייב.**
- 7. המוצגים אשר קיימים בתיק זה יחולטו או יושמדו- וזאת על פי חוות דעתו של רשם המוצגים.**

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ב טבת תשפ"ב, 26 דצמבר 2021, בנוכחות הצדדים ובאי כוחם.